

blive underkastet en saa hurtig Behandling, at det kunde blive endelig vedtaget i denne Rigsdagssamling.

Det næste Forslag er langt mindre, det er et Forslag om Ændring i § 1 i Loven om Jordemodervæsenet paa Færøerne af 29. Marts 1878 og gaar kun ud paa at forandre Loven for saa vidt, at det ikke længere skal være foreskrevet, at der kun maa være een Jordemoder i hvert Distrikt paa Færøerne, men at der maa være een eller flere. Det har nemlig nu vist sig, at der i hvert Fald er eet Distrikt paa Færøerne, hvis Befolkningstal er blevet saa stort, at der er Trang til at have mere end een Jordemoder i det paagældende Distrikt. Man kunde ad administrativ Vej dele Distriktet i to, men saa vilde det ene rimeligvis blive saa lille, at der ikke kunde trives nogen Jordemoder der, hvorimod der nok vilde kunne trives to i hele Distriktet. Jeg haaber, at det høje Ting ikke vil modsætte sig denne for Færøerne ret nødvendige Reform, saa meget mere som den ikke vil koste Statskassen Penge, idet de dermed forbundne Udgifter betales af Færøerne selv.

Det næste Forslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er Forslag til Lov for Færøerne om Fiskerilaan. Det er en Fortsættelse af den Lovgivning, som den danske Rigsdag allerede tidligere er slaaet ind paa, idet ved Lov for Færøerne Nr. 82 af 15. Maj 1905 om Fiskerilaan Regeringen bemyndiges til at Statslaanefondens Midler til anvende aarlig i 5 Aar til direkte Udlaan til Fiskere, bosatte paa Færøerne, og til Anskaffelse af Fiskefartøjer 60,000 Kr. aarlig, saaledes at hvad der ikke brugtes eet Aar, kunde overføres til et andet. Det er med ganske faa Ændringer, som Erfaringen har gjort tilraadelige, at dette Forslag fremsættes paa ny for det høje Ting. Der har fra det færøske Lagtings Side været udtalt Ønsket om, at hvad der ikke brugtes i de 5 Aar af disse 60,000 Kr. om Aaret, kunde udlaanes til Havnevæsenet paa Færøerne, men Finansministeren har udtalt, at det ligger ganske udenfor Statslaanefondens Opgave at give Havnelaan, og derfor er dette Ønske fra Lagtinget ikke imødekommet ved nærværende Lovforslag, hvilket ogsaa vil fremgaa af Motiverne. Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget paa det bedste til det høje Ting.

Dernæst skal jeg tillade mig at forelægge Forslag til Lov om Notarialvæsenets Ordning i København. Notarius publicus er nu en sportellønnet Embedsmand, alt-

saa en Overlevering fra tidligere Tid, hvad Lønningsmaaden angaar. Af Hensyn til, at man ellers har afskaffet Sportelløn for de juridiske Embedsmænd, er Notarius publicus kun konstitueret for at holde en Omordning af Embedet aaben for Lovgivningsmagten uden Hensyn til den Mand, som sidder i Embedet. Her foreslaas nu, at Notarius publicus bliver gjort til statslønnet Embedsmand, og at hans Hjælpere ogsaa sættes paa fast Løn, medens derimod Sportlerne komme til at tilflyde Statskassen. Det vil gøre Indtægterne for Embedsmanden meget væsentlig ringere end hidtil, men til Gengæld vil det blive en Fordel for Statskassen. Jeg haaber derfor, at det høje Ting vil se med Velvillie paa dette Forslag.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte Forslag til Lov om Ændring i Overbestyrelsen for Fængselsvæsenet. De Forretninger, som paahvile Overinspektøren for Fængselsvæsenet, ere i Aarenes Løb voksede i høj Grad. Overinspektørens Stilling er nu en honorarlønnet Stilling, men det var ønskeligt, om det kunde blive et selvstændigt Embede. Det var ogsaa ønskeligt af den Grund, at Forretningerne i Justitsministeriet efterhaanden vokse saaledes, især for de overordnede Embedsmænds Vedkommende, at de ere ved at sprænge de nuværende Rammer, og Oprettelsen af et 2det Departement i Justitsministeriet vilde derfor meget snart blive en tvingende Nødvendighed, hvis man ikke ad anden Vej søger at raade Bod paa de omtalte Forhold. Jeg tror nu, at hvis Rigsdagen vil give sin Tilslutning til det foreliggende Lovforslag om Oprettelse af et Embede som Fængselsdirektør, vil det være muligt, efterhaanden som det nødvendiggøres af Forholdene i Justitsministeriet, at lægge Forretninger fra Justitsministeriets Departement over til Fængselsdirektøren, saaledes at der fra ham bliver givet selvstændigt Referat og gjort Indstilling til Ministeren, og man vil ad denne Vej kunne undgaa det langt bekosteligere at oprette endnu et Departement med alt, hvad dertil hører, under Justitsministeriet. Det foreliggende Forslag er forbundet med en meget ringe Merudgift for Staten, og jeg tror derfor, at denne Ordning ikke alene i sig selv, af administrative Hensyn, er heldig, men ogsaa i Længden virkelig vil vise sig besparende for Staten.

Jeg skal endelig tillade mig at fremsætte Forslag til Lov om Opførelse af offentlige Skuespil. Dette Forslag gaar ud